

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

4 Φεβρουαρίου 2007
Κυριακή τοῦ Ἄσώτου (Λουκ. ιε΄,11-32)

Στὸ ἐρώτημα ποὺ θὰ μπορούσε νὰ διατυπωθεῖ γιὰ τὸ πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ σωτηρία μας, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη τὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ παραβολὴ τοῦ ἄσώτου υἱοῦ, θὰ λέγαμε ἀπλᾶ πῶς στηρίζεται ἐπάνω στὴν μετάνοια καὶ τὴν ἀγάπη. Στὴν μετάνοια, ποὺ εἶναι δικό μας ἔργο, καὶ στὴν ἀγάπη, ποὺ εἶναι ἡ κορυφαία ιδιότητα τοῦ Θεοῦ.

Καὶ γιὰ τὰ δύο ἐτοῦτα σπουδαῖα πράγματα ὁμιλεῖ τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο. Δηλαδή γιὰ τὸν νέο ἄνθρωπο, ποὺ ξεκινάει νὰ ζήσει μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρικὴ ἐστία· γιὰ τὶς ταλαιπωρίες του, ποὺ ἦλθαν μετὰ τὰ γλέντια καὶ τὰ ξεφαντώματα, καθὼς ἡ περιουσία του εἶχε ἐξανεμιστεῖ· γιὰ τὸ κατάντημά του.

Καὶ ἐκεῖ ἀκριβῶς βρίσκει τὸ κουράγιο νὰ μαζέψει τὰ κομμάτια τῆς ψυχῆς του· νὰ συναισθανθεῖ τὸ λάθος του· ν' ἀναπολήσει τὴν πατρικὴ ἀγκαλιά· νὰ μετανοήσει γιὰ τὸ λάθος του καὶ νὰ ξεκινήσει γιὰ τὸ γυρισμό.

Ἐτοῦτος λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, συναισθανόμενος τὸ ὀλέθριο σφάλμα του καὶ μετανοώντας, βρῆκε τὴ λύση στὸ γυρισμό. Μ' αὐτὴ δὲ τὴν ἐπιστροφή ξανακέρδισε τὴν ἀγάπη τοῦ Πατέρα, ποὺ τοῦ παρέχει τὴ σωτηρία καὶ τὴ διάσωσή του.

Στὸν κόσμο μας σήμερα, συνεχῶς περιπλανῶνται οἱ διάφοροι ἄσωτοι. Κι αὐτοὶ δὲν εἶναι ξένοι καὶ ἄγνωστοι σ' ἐμᾶς. Εἴμαστε ἐμεῖς, ποὺ συνεχῶς προσπαθοῦμε νὰ φεύγουμε μακριὰ ἀπὸ τὴν προστασία καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ποῦ πᾶμε ὅμως, τὸ ξέρουμε; Ὅχι! Μονάχα βλέπουμε τὴ φυγὴ ὡσὰν λύση καὶ μάλιστα εὐχάριστη. Πόσο ἀνόητα καὶ ἐπιπόλαια σκεπτόμαστε, γιὰτὶ δὲν ὑποπτευόμαστε πῶς πίσω ἀπὸ τὴν παροδικὴ καὶ ἐπίπλαστη εὐχαρίστηση, κρύβεται ἡ ὀδύνη καὶ ἡ πτώση.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο δὲ εὐρισκόμενοι, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐμφιλοχωρήσει ἡ ἀπόγνωση. Καὶ τότε ἀναστελλόνται οἱ ὑγιεῖς ἠθικὲς δυνάμεις ποὺ ἐσωτερικὰ δημιουργοῦν τὴν ἀπαραίτητη δυναμικὴ γιὰ σωτήριες ἀποφάσεις.

Καὶ τότε προβάλλουν οἱ δῆθεν ἀντιρρήσεις, βουνὰ πελώρια μπροστὰ μας, ποὺ κρύβουν τὸ φῶς καὶ σκοτεινιάζουν τὴν ἐλπίδα. Ποῦ πᾶς τώρα, γιὰ σένα δὲν ὑπάρχει λύση. Τὸ δικό σου

κατάντημα καὶ τὰ βαριὰ παραπτώματά σου ὁ Θεὸς δὲν θὰ σοῦ τὰ συγχωρήσει· θὰ σὲ ἀπορρίψει ὡς ἁμαρτωλό!

Τὸ πόσο λάθος εἶναι ὀλόκληρη αὐτὴ ἡ σκέψη καὶ πόσο ταυτόχρονα ἐπικίνδυνη, τὸ βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ ἄσώτου τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ νέος αὐτὸς ἄνθρωπος μέσα στὴν πτώση του, ξεπερνώντας τὰ ἐμπόδια τῆς ἄγονης λογικῆς, βρῆκε τὴ λύση στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα.

Ὁ τρόπος αὐτὸς γιὰ ὅλους μας εἶναι καὶ ἐφικτὸς καὶ ἀνοικτός. Ἀρκεῖ νὰ κάνουμε τὸ πρῶτο δικό μας βῆμα. Ἐνα βῆμα μικρὸ καὶ δειλὸ δικό μας, πολλαπλάσια τὰ βήματα τοῦ Θεοῦ! Ἐκίνημα δικό μας γιὰ τὸ γυρισμό, ἀνοικτὴ ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἀντάμωση!

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ κάνει αὐτὴ τὴν ἀντάμωση οὐσιαστικὴ, εἶναι ἡ δικὴ μας ὁμολογία τοῦ σφάλματος διὰ τοῦ «ἡμαρτον». Γιὰ ν' ἀκουστεῖ στὴ συνέχεια ὁ θεϊκὸς λόγος τῆς συγγνώμης· «Παιδί μου συγχωροῦνται τὰ λάθη σου!».

Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες εἰσερχόμαστε στὴ μεγάλη Τεσσαρακοστὴ, στὴν περίοδο τῆς νηστείας, τῆς μετανοίας, τῆς ἐπιστροφῆς. Γι' αὐτὸ ἐτοιμάζοντάς μας ἡ Ἐκκλησία, μᾶς προβάλλει αὐτὲς τὶς Κυριακὲς κατάλληλα Εὐαγγελικὰ κείμενα ποῦ ὀμιλοῦν ἀκριβῶς γι' αὐτές.

Ἔχουμε λοιπὸν μπροστὰ μας ἀρκετὸ χρόνο νὰ σκεφτοῦμε μιλώντας στὸν ἑαυτό μας. Θὰ διαπιστώσουμε τότε τὰ λάθη μας, τὶς ἁμαρτίες μας καὶ τὶς πτώσεις μας. Αὐτὰ ὅλα τὰ κακὰ καὶ ὀλέθρια, ποῦ προσβάλλουν τὸ Θεὸ καὶ ἀπαξιώνουν τὴν ἀγάπη Του.

Τί πρέπει ἐμεῖς νὰ κάνουμε, ὡσὰν παιδιά Του; Ἐκινώντας ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του, ποῦ εἶναι ἀπέραντη καὶ ἀξόδευτη, νὰ μετανοιῶνουμε, νὰ ζητήσουμε συγγνώμη, καταθέτοντας ὅλο τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν μας στὸ μυστήριο τῆς ἱεραῆς ἔξομολογήσεως μὲ ταπείνωση καὶ βαθειὰ συναίσθηση γιὰ τὸ χάλι μας.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ ἄσωτος υἱὸς εἶναι ὁ δικός μας ἄνθρωπος, ἴσως ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός μας. Ποῦ φεύγει μὲ ἀγωνία νὰ ζήσει τὴ ζωὴ του· ποῦ βιώνει «τὶς χαρές», οἱ ὁποῖες τελικὰ γίνονται βρόγχος καὶ τὸν πνίγουν. Ποῦ ὅμως συγκλονισμένος καὶ μετανοιωμένος γυρνᾷ στὸν Πατέρα, γιὰ τὴν ἀγάπη Του τὸν κέρδισε.

Ἐμεῖς, ἂν καθημερινὰ βιώνουμε ὅλη ἐτούτη τὴ διαδρομὴ τοῦ ἄσώτου· ἂν διερχόμαστε μέσα ἀπὸ τὶς ὀδυνηρὲς ἐμπειρίες, τότε μὴ μείνουμε μόνο σ' αὐτές. Νὰ κάνουμε καὶ ἐμεῖς τὸ ἐπόμενο βῆμα, παίρνοντας τὸ δρόμο γιὰ τὸ σωτήριο γυρισμό.

Θὰ δώσουμε χαρὰ στὸ Θεὸ Πατέρα καὶ στὸν ἑαυτό μας τὴν εὐκαιρία νὰ νοιώσει γιὰ πάντα

τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία.

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]